

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2015. április 30.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Szíriával szemben hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — A védelemhez való jog — Indokolási kötelezettség — Mérlegelési hiba — A tulajdonhoz való jog — A magánélet tiszteletben tartásához való jog — Arányosság”

A T-593/11. sz. ügyben,

Fares Al-Chihabi (lakóhelye: Aleppó [Szíria], képviselik kezdetben: L. Ruessmann és W. Berg ügyvédek, később: L. Ruessmann, és J. Beck solicitor)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Bishop és R. Liudvinaviciute-Cordeiro, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselek kezdetben: S. Boelaert és T. Scharf, később: T. Scharf és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/273/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. szeptember 2-i 2011/522/KKBP tanácsi határozat (HL L 228., 16. o.), a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 442/2011/EU rendelet módosításáról szóló, 2011. szeptember 2-i 878/2011/EU tanácsi rendelet (HL L 228., 1. o.; helyesbítés: HL L 245., 22. o.), a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2011/273/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. december 1-jei 2011/782/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 56. o.), a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról és a 442/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. január 18-i 36/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 16., 1. o.) a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2011/782 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. november 29-i 2012/739/KKBP tanácsi határozat (HL L 330., 21. o.), a 36/2012 rendelet 32. cikke (1) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2012. november 29-i 1117/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 330., 9. o.), a 36/2012 rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. április 22-i 363/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 111., 1. o.; helyesbítés: HL L 127., 27. o.) és a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2013. május 31-i 2013/255/KKBP tanácsi határozat (HL L 147., 14. o.) és bármely későbbi jogszabály annyiban történő megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amennyiben azok fenntartják vagy felváltják ezeket a jogi aktusokat, a felperesre vonatkozó részükben,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai: M. van der Woude elnök, I. Wiszniewska-Białecka és I. Ulloa Rubio (előadó) bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. június 12-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes Fares Al-Chihabi szír állampolgárságú üzletember.
- 2 Az Európai Unió Tanácsa – határozottan elítélve a Szíria különböző pontjain tartott békés tüntetések erőszakos leverését és felszólítva a szíriai biztonsági erőket az erőszakhoz fordulástól történő tartózkodásra – 2011. május 9-én elfogadta a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/273/KKBP határozatot (HL L 121., 11. o.). A helyzet súlyosságára tekintettel a Tanács fegyverembargót, a belső elnyomásra használható hadianyagok kivitelének tilalmát és az Unió területére való beutazási korlátozásokat vezetett be, valamint elrendelte azon személyek és szervezetek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztását, akik, illetve amelyek felelősek a szíriai polgári lakosság ellen irányuló erőszakos elnyomásért.
- 3 A Szíriában a polgári lakosság ellen irányuló erőszakos elnyomásért felelős személyek és a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyek és szervezetek nevét a 2011/273 határozat melléklete sorolja fel. A felperes neve nem szerepel e mellékletben. E határozat 5. cikke értelmében valamely tagállamnak vagy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a javaslata alapján a Tanács módosíthatja az említett mellékletet.
- 4 Tekintettel arra, hogy a Szíriai Arab Köztársasággal szemben hozott bizonyos korlátozó intézkedések az EUM-Szerződés hatálya alá tartoznak, a Tanács elfogadta a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2011. május 9-i 442/2011/EU rendeletet (HL L 121., 1. o.). E rendelet lényegében megegyezik a 2011/273 határozattal, azonban rendelkezik a befagyasztott pénzeszközök felszabadításának lehetőségeiről. Az említett rendelet II. mellékletében foglalt jegyzék megegyezik a 2011/273 határozat mellékletében foglalt jegyzékkel, így nem szerepel benne a felperes neve. A 442/2011 rendelet 14. cikkének (1) és (4) bekezdése értelmében amennyiben a Tanács úgy határoz, hogy valamely személyt, szervezetet vagy szervet az említett korlátozó intézkedések hatálya alá von, ennek megfelelően módosítja a II. mellékletet, egyébiránt az ott szereplő jegyzéket rendszeresen és legalább 12 havonta felülvizsgálja.
- 5 A Tanács a 2011. szeptember 2-i 2011/522/KKBP határozattal (HL L 228., 16. o.) úgy módosította a 2011/273 határozatot, hogy kiterjesztette annak hatályát – a mellékletét is beleértve – „a mellékletben felsorolt, [...] a rezsimet támogató és abból hasznot húzó személyek[re], valamint a velük összefüggésbe hozható személyek[re]” is. A felperes neve az említett határozat mellékletében foglalt táblázat első sorában szerepel, a „2.09.2011” megjegyzéssel és az alábbi indokokkal együtt:

„Az Aleppói Kereskedelmi és Iparkamara elnöke. Gazdaságilag támogatja a szíriai rezsimet.”

- 6 A Tanács a 442/2011 rendelet módosításáról szóló, 2011. szeptember 2-i 878/2011/EU rendelettel (HL L 228., 1. o., helyesbítés: HL L 245., 22. o.) kiterjesztette a 442/2011 rendelet II. mellékletének hatályát „a rezsim által támogatott vagy azt támogató személyek[re] vagy szervezetek[re], vagy a velük kapcsolatban álló személyek[re] vagy szervezetek[re]”. A felperes neve az e mellékletben foglalt táblázat első sorában szerepel, a 2011/522 határozat mellékletében említettekkel megegyező indokokkal és információkkal.
- 7 A Tanács 2011. szeptember 3-án közzétette a 2011/522 határozatban és a 878/2011 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek részére szóló értesítést (HL C 261., 4. o.).
- 8 A szíriai helyzet súlyosságára tekintettel a Tanács szükségesnek tartotta, hogy a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2011/273 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. december 1-jei 2011/782/KKBP határozattal (HL L 319., 56. o.) további korlátozó intézkedéseket – így különösen bizonyos vállalatok finanszírozására és az infrastrukturális projekteken való részvételre vonatkozó korlátozásokat – vezessen be. Az egyértelműség érdekében a 2011/273 határozattal hozott intézkedéseket és a kiegészítő intézkedéseket egyetlen jogszabályba építették be. A felperes neve az utóbbi határozat I. mellékletében foglalt táblázat 51. sorában szerepel, a 2011/522 határozat mellékletében említettekkel megegyező információkkal és indokokkal.
- 9 A Tanács 2011. december 2-án közzétette a 2011/782 határozatban és az 1244/2011 tanácsi végrehajtási rendelettel végrehajtott, a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 442/2011 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek részére szóló értesítést (HL C 351., 14. o.).
- 10 A szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról és a 442/2011 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. január 18-i 36/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 16., 1. o.) újabb korlátozó intézkedésekről rendelkezik, valamint módosítja az érintett személyek és szervezetek jegyzékét. A felperes neve az említett rendelet II. mellékletében foglalt táblázat 51. sorában szerepel, a 2011/522 határozat mellékletében említettekkel megegyező információkkal és indokokkal.
- 11 A Tanács 2012. január 24-én közzétette a 2012/37/KKBP tanácsi végrehajtási határozattal végrehajtott, a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2011/782 határozatban és az 55/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelettel végrehajtott, a szíriai helyzetre tekintettel korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 36/2012 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek részére szóló értesítést (HL C 19., 5. o.).
- 12 A Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2011/782 határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. november 29-i 2012/739/KKBP tanácsi határozattal (HL L 330., 21. o.) a szóban forgó korlátozó intézkedéseket egyetlen jogszabályba építették be. A felperes neve az említett határozat I. mellékletében foglalt táblázat 49. sorában szerepel, a 2011/522 határozat mellékletében említettekkel részben megegyező információkkal és indokokkal. A Tanács új indokot is megjelölt a következő megjegyzés feltüntetésével: „A Cham Holding elnökhelyettese”.
- 13 A 36/2012 rendelet 32. cikke (1) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2012. november 29-i 1117/2012/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 330., 9. o.) módosítja a 36/2012 rendelet II. mellékletét. A felperes neve az említett mellékletben foglalt táblázat 1. sorában szerepel, a 2012/739 határozat mellékletében említettekkel megegyező információkkal és indokokkal.
- 14 2012. november 30-án a Tanács közzétette a 2012/739 határozatban, valamint az 1117/2012 végrehajtási rendelettel végrehajtott 36/2012 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek részére szóló értesítést (HL C 370., 6. o.).

- 15 A 2012/739 határozat végrehajtásáról szóló, 2013. április 22-i 2013/185/KKBP tanácsi végrehajtási határozat (HL L 111., 77. o.; helyesbítés: HL L 127., 44. o.) célja, hogy naprakésszé tegye a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeknek és szervezeteknek a 2012/739 határozat I. mellékletében foglalt jegyzékét. A felperes neve e melléklet 49. sorában szerepel, a 2012/739 határozatban említettekkel megegyező információkkal és indokokkal.
- 16 A 36/2012 rendelet végrehajtásáról szóló, 2013. április 22-i 363/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 111., 1. o.; helyesbítés: HL L 127., 27. o.) módosítja a 36/2012 rendelet II. mellékletét. A felperes neve az említett mellékletben foglalt táblázat 49. sorában szerepel, a 2012/739 határozat mellékletében említettekkel megegyező információkkal és indokokkal.
- 17 A Tanács 2013. április 23-án közzétette a 2013/185 végrehajtási határozattal végrehajtott 2012/739 határozatban és a 363/2013 végrehajtási rendelettel végrehajtott 36/2012 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek részére szóló értesítést (HL C 115., 5. o.).
- 18 A Tanács 2013. május 31-én elfogadta a Szíriával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2013/255/KKBP határozatot (HL L 147., 14. o.) A felperes neve az említett határozat I. mellékletének 49. sorában szerepel, a 2012/739 határozat mellékletében említettekkel megegyező információkkal és indokokkal.
- 19 A Tanács 2013. június 1-jén közzétette a 2013/255 határozatban és a 36/2012 rendeletben előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek részére szóló értesítést (HL C 155., 1. o.).

Az eljárás és a felek kérelmei

- 20 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2011. szeptember 28-án benyújtott keresetlevelében a 2011/522 határozat, a 878/2011 rendelet, a 2011/273 határozat módosításáról szóló, 2011. október 13-i 2011/684/KKBP tanácsi határozat (HL L 269., 33. o.), valamint a 442/2011 rendelet módosításáról szóló, 2011. október 13-i 1011/2011/EU tanácsi rendelet (HL L 269., 18. o.) őt érintő részében, és bármely későbbi jogszabály annyiban történő megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be, amennyiben azok fenntartják ezeket a jogi aktusokat a felperesre vonatkozó részükben.
- 21 A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott külön beadványában a Törvényszék eljárási szabályzatának 76a. cikke alapján a felperes kérte, hogy a Törvényszék gyorsított eljárásban határozzon.
- 22 2012. január 20-i határozatával a Törvényszék (hatodik tanács) elutasította e kérelmet.
- 23 A Törvényszék hatodik tanácsának elnöke 2012. április 30-i végzésével helyt adott az Európai Bizottságnak a Tanács kérelmeinek támogatása végett a Törvényszék Hivatalához 2012. március 16-án benyújtott beavatkozási kérelmének.
- 24 A Törvényszék Hivatalához 2012. április 12-én benyújtott válaszában a felperes úgy módosította kereseti kérelmeit, hogy a 2011/782 határozat és a 36/2012 rendelet megsemmisítését is kérte e jogi aktusoknak az őt érintő részében. A Tanács a Törvényszék Hivatalához 2012. május 25-én benyújtott viszonzválaszában tudomásul vette a felperes kérelmét.
- 25 A Törvényszék Hivatalához 2013. július 16-án benyújtott beadványában a felperes úgy módosította kereseti kérelmeit, hogy csak a 2012/739 határozat, az 1117/2012 végrehajtási rendelet, a 363/2013 végrehajtási rendelet és a 2013/255 határozat őt érintő részében, valamint bármely későbbi jogszabály annyiban történő megsemmisítését kérte, amennyiben azok fenntartják vagy felváltják ezeket a jogi aktusokat a felperesre vonatkozó részükben. A kereseti kérelmeket módosító említett beadványra

válaszul a Tanács a Törvényszék Hivatalához 2013. szeptember 3-án benyújtott észrevételeiben tudomásul vette a felperes kérelmét, ugyanakkor vitatta a felperes azon érvét, amely szerint már nem a Cham Holding elnökhelyettese.

- 26 Mivel módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, az előadó bírót a hetedik tanácshoz osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 27 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott, és az eljárási szabályzat 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívta a Tanácsot és a felperest bizonyos írásbeli kérdések megválaszolására és szükség esetén bizonyos iratok benyújtására. A felek e felhívásnak eleget tettek.
- 28 A Törvényszék a 2014. június 12-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait. A felperes megerősítette, hogy nem kéri bármely későbbi jogszabály annyiban történő megsemmisítését, amennyiben azok fenntartják vagy felváltják ezeket a jogi aktusokat, és erre vonatkozó nyilatkozatát rögzítették a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben.
- 29 A felperes kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a 2011/552 határozatot, a 878/2011 rendeletet, a 2011/782 határozatot, a 36/2012 rendeletet, a 2012/739 határozatot, az 1117/2012 végrehajtási rendeletet, a 363/2013 végrehajtási rendeletet és a 2013/255 határozatot (a továbbiakban együttesen: megtámadott jogi aktusok);
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 30 A Tanács – a Bizottság támogatásával – kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 31 A kereset alátámasztásaként a felperes kezdetben négy jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a megfelelő ügyintézéshez való jog – különösen az indokolási kötelezettség – megsértésén, a második a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén, a harmadik az alapvető jogok – különösen a tulajdonhoz való jog, a becsülethez és a jóhírnévhez való jog, a munkavállaláshoz való jog, a vállalkozás szabadsága és az ártatlanság vélelmében való részesüléshez való jog – megsértésén, míg a negyedik a magánélet tiszteletben tartásához való jog és az arányosság elve megsértésén alapul. Kereseti kérelmeit módosító beadványában a felperes egy ötödik, nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapra is hivatkozik.
- 32 A Törvényszék először a második jogalapot, majd az első és az ötödik jogalapot, végül pedig együttesen a harmadik és a negyedik jogalapot vizsgálja.

A második, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított jogalapról

- 33 A felperes állítása szerint a Tanács megsértette a védelemhez való jogát, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot, mivel a nevének a jegyzékre való felvételéről szóló határozat elfogadása időpontjában, de legkésőbb az e határozat elfogadását követően haladéktalanul köteles lett volna a

lehető legteljesebb mértékben ismertetni a felperessel azokat az indokokat, amelyek alapján a felperes nevét a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe felvette, hogy lehetővé tegye, hogy a felperes az előírt határidőn belül gyakorolhassa jogorvoslathoz való jogát.

- 34 A felperes emellett előadja, hogy a védelemhez való jogának megsértése folytán sérült a hatékony bírói jogvédelemhez való joga, amennyiben nem folytattak le a felperes álláspontjának ismertetésére lehetőséget biztosító eljárást, illetve amennyiben a Tanács elutasította a felperes arra irányuló kérelmét, hogy ezen intézkedések meghozatalát követő ésszerű határidőn belül biztosítsák számára az iratokba való betekintést, különös tekintettel az előírt korlátozó intézkedések igazolására felhasznált bizonyítékokra.
- 35 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.
- 36 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (2) bekezdésében rögzített védelemhez való jog tiszteletben tartása magában foglalja a meghallgatáshoz való jogot, valamint az iratokba a bizalmas adatkezeléshez fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett való betekintés jogát (lásd a Bíróság C-584/10. P., C-593/10. P. és C-595/10. P. sz., Bizottság és társai kontra Kadi egyesített ügyekben 2013. július 18-án hozott ítéletének [a továbbiakban: „Kadi II”-ítélet] 99. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 37 Emellett a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, amelyet az Alapjogi Charta 47. cikke állapít meg, megköveteli, hogy az érintett megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokok kérésére történő közlése alapján –, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint hogy e bíróságnak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (lásd a „Kadi II”-ítélet 100. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 38 Az Alapjogi Charta 52. cikkének (1) bekezdése mindazonáltal elismeri az általa kimondott jogok gyakorlásának korlátozásait, amennyiben az érintett korlátozás tiszteletben tartja a szóban forgó alapvető jog lényeges tartalmát, továbbá ha az arányosság elvére figyelemmel az elengedhetetlen, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket szolgálja (lásd a „Kadi II”-ítélet 101. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 39 Ezen túlmenően a védelemhez való jog megsértését az adott ügy egyedi körülményei alapján kell értékelni, különösen a szóban forgó jogi aktus jellegére, elfogadásának körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályokra figyelemmel (lásd a fent hivatkozott „Kadi II”-ítélet 102. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

A megtámadott jogi aktusok felperessel való közléséről

- 40 A megtámadott jogi aktusok felperessel való közlése tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróság különbséget tesz egyrészt valamely személy nevének határozat útján a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe történő eredeti felvétele, másrészt e személy nevének az ezt követően hozott határozatokkal az említett jegyzéken történő fenntartása között.
- 41 Először is, ami valamely személy nevének a korlátozó intézkedések által érintett személyek jegyzékébe való eredeti felvételét illeti, az uniós hatóságok nem kötelesek az említett intézkedések indokait valamely személy vagy szervezet nevének egy ilyen jegyzékbe történő eredeti felvételét megelőzően közölni (lásd a Törvényszék T-383/11. sz., Makhlouf kontra Tanács ügyben 2013. szeptember 13-án hozott ítéletének 38. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ugyanis az ilyen

előzetes közlés veszélyeztetheti a pénzeszközök és gazdasági erőforrások e határozatok által előírt befagyasztására vonatkozó intézkedések hatékonyságát (lásd a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 39. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 42 Ezért a 2011/522 határozat és a 878/2011 rendelet – amelyek mellékleteibe a felperes nevét eredetileg felvették – által követett célkitűzés elérése érdekében az ilyen intézkedéseknek jellegüknél fogva meglepetésszerűnek és azonnali hatállyal alkalmazandónak kell lenniük (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 40. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 43 Az e határozat által követett célkitűzésre és az általa előírt intézkedések hatékonyságára is vonatkozó okok miatt az uniós hatóságok ezért nem voltak kötelesek a felperest meghallgatni a nevének az e mellékletekben szereplő jegyzékbe történő eredeti felvételét megelőzően (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 41. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 44 Másodszor, ami valamely személy nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékén történő fenntartására vonatkozó határozatok előzetes közlését illeti, a „Kadi II”-ítélet 101. és 103. pontjának együttes értelmezéséből kitűnik, hogy valamely személy nevének ilyen jegyzéken történő fenntartására vonatkozó határozat esetében – a jegyzékre való eredeti felvétellel szemben – az illetékes uniós hatóság főszabály szerint köteles e határozat elfogadását megelőzően közölni a személlyel azokat a bizonyítékokat, amelyekre e hatóság a határozatát alapítja, hogy e személy felléphessen jogainak védelme érdekében.
- 45 Ugyanakkor, amikor a Tanács kiegészíti a felperes nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékére való felvételének indokolását, mint a jelen ügyben a 2012/739 határozat és az 1117/2012 végrehajtási rendelet elfogadásakor, különbséget kell tenni a szóban forgó jogi aktusok szerint.
- 46 A jelen ügyben, ahol a 2011/782 határozat és a 36/2012 rendelet fenntartja a felperes nevét a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek említett jogi aktusok mellékletében foglalt jegyzékén, anélkül hogy módosítaná az eredeti felvétel indokolását, emlékeztetni kell arra, hogy bár főszabály szerint a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó minden későbbi határozatot meg kell előznie az új terhelő bizonyítékok közlésének és egy meghallgatásnak (a Bíróság C-27/09. P. sz., Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ügyben 2011. december 21-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-13427. o.] 137. pontja, valamint a Törvényszék T-49/07. sz., Fahas kontra Tanács ügyben 2010. december 7-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-5555. o.] 48. pontja), nem ez a helyzet akkor, amikor a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó későbbi határozat indokai lényegében megegyeznek a korábbi határozat kapcsán már hivatkozott indokokkal. Ekkor elég lehet az erre vonatkozó megállapítás is (a Törvényszék T-341/07. sz., Sison kontra Tanács ügyben 2009. szeptember 30-án hozott ítéletének [EBHT 2009., II-3625. o.] 62. pontja, valamint a fent hivatkozott Fahas kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 55. pontja).
- 47 Az említett ítélkezési gyakorlat fényében a 2011/782 határozat és a 36/2012 rendelet – amelyek tekintetében a Tanács az eredeti felvétel indokainak megismétlésére szorítkozott, anélkül hogy azokat bármivel kiegészítette vagy módosította volna – egyedi közlésének hiánya nem sérti a védelemhez való jogot.
- 48 Ezzel ellentétben a 2012/739 határozat és az 1117/2012 végrehajtási rendelet tekintetében – amelyek esetében a Tanács módosította a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekre való felvételének indokolását – emlékeztetni kell arra, hogy az ilyen jogi aktusok keretében az új terhelő bizonyítékok közlését és a meghallgatáshoz való jogot e jogi aktusok elfogadását megelőzően biztosítani kell (a fent hivatkozott Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ügyben hozott ítélet 63. pontja).

- 49 E tekintetben meg kell állapítani, hogy 2012. május 29-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest arról, hogy módosítani kívánja a felperes neve szóban forgó jegyzékekre való felvételének indokait. A felperesnek tehát módjában állt előterjeszteni a tervezett új indokkal kapcsolatos észrevételeit. Ezért a felperes tévesen hivatkozik arra, hogy a 2012/739 határozat és az 1117/2012 végrehajtási rendelet kapcsán a Tanács megsértette a meghallgatáshoz való jogát.
- 50 A 2013/255 határozat és a 363/2013 végrehajtási rendelet tekintetében, amennyiben az említett jogi aktusok pontosan átveszik a 2012/739 határozatban és az 1117/2012 végrehajtási rendeletben foglalt indokolást, e jogi aktusok egyedi közlésének hiánya nem sérti a védelemhez való jogot.

A meghallgatáshoz és a bizonyítékok megismeréséhez való jogról

- 51 A valamely személy nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékén való fenntartására irányuló határozatokra vonatkozó ítélkezési gyakorlat szerint, amikor az érintett személy vagy szervezet az indoklás tárgyában észrevételeket tesz, az Unió illetékes hatósága köteles a hivatkozott indokok megalapozottságának gondos és pártatlan vizsgálatára ezen észrevételek, valamint az ezekhez csatolt esetleges mentő bizonyítékok fényében (lásd a „Kadi II”-ítélet 114. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 52 Amint azt a Tanács hangsúlyozta, a 2011/782 határozat 21. cikke, a 36/2012 rendelet 32. cikke, a 2012/739 határozat 27. cikke, valamint a 2013/255 határozat 30. cikke előírja, hogy amennyiben észrevételt tesznek vagy új érdemi bizonyítékot nyújtanak be, a Tanács felülvizsgálja a határozatát, és erről értesíti az érintett személyt vagy szervezetet.
- 53 Másfelől hangsúlyozni kell, hogy a Tanács csak az érdekelt fél kérelmére köteles biztosítani az azokba a nem bizalmas jellegű adminisztratív iratokba való betekintést, amelyek a szóban forgó intézkedésre vonatkoznak (a Bíróság C-548/09. P. sz., Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2011. november 16-án hozott ítéletének [EBHT 2011., I-11381. o.] 92. pontja).
- 54 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy egy értesítés ilyen típusú korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyekkel való közlése elegendő ahhoz, hogy felhívják a korlátozó intézkedések által érintett személyek figyelmét a tanácsi határozat vitatásának lehetőségére (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-478/11. P–C-482/11. P. sz., Gbagbo és társai kontra Tanács egyesített ügyekben 2013. április 23-án hozott ítéletének 62. pontját).
- 55 A jelen ügyben a 2011/522 határozat és a 878/2011 rendelet közzétételének napján, 2011. szeptember 3-án sor került egy ilyen értesítés közzétételére az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, amely értesítésben tájékoztatták a szóban forgó személyeket, hogy lehetőségük van kérni azon indokok közlését, amelyek alapján a jogi aktusokat elfogadták. A Tanács ugyanígy járt el a 2011/782 határozat és a 36/2012 rendelet esetében is, amikor ugyanilyen típusú értesítést tett közzé a Hivatalos Lapban. A felperes ezért tévesen állította azt, hogy nem volt lehetősége és alkalma fellépni saját védelme érdekében.
- 56 A 2012/739 határozat, az 1117/2012 végrehajtási rendelet, a 2013/185 határozat és a 363/2013 végrehajtási rendelet tekintetében a Tanács két, – 2012. november 30-án, illetve 2013. május 13-án kelt – egyedi közlést tartalmazó levélben tájékoztatta a felperest, hogy lehetősége van kérni azon indokok közlését, amelyek alapján az említett jogi aktusokat elfogadták. A felperesnek tehát módjában állt ilyen tájékoztatást kérni és felkészülni saját védelmére.
- 57 Emellett az iratokból nem derül ki, hogy a felperes igénybe vette volna a fenti 54. pontban említett eljárásokat. Ezért nem megalapozott az az állítás, amely szerint a Tanács megsértette a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.

58 A fentiekből az következik, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

- 59 A felperes előadja, hogy a rá vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadásakor a Tanács nem tájékoztatta a felperest azok indokairól olyan módon, hogy a felperesnek lehetősége legyen kifejteni védekezési jogalapjait vagy egyéb észrevételeket tenni, továbbá általános sztereotípiákon alapuló megfogalmazást használt, és nem pontosította a felperes nevének a szóban forgó jegyzékekre való felvételét igazoló ténybeli és jogi tényezőket, illetve a megtámadott jogi aktusok elfogadásának előzményeit.
- 60 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.
- 61 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a sérelmet okozó jogi aktus indokolására vonatkozó kötelezettségnek, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elvből következik, a célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének vitatását uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa e jogi aktus jogszerűségét (lásd a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 60. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 62 Szintén az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolásnak meg kell felelnie a szóban forgó jogi aktus jellegének, valamint világosan és egyértelműen kell megjelenítenie az azt meghozó intézmény érvelését, oly módon, amely lehetővé teszi az érdekelt számára a meghozott intézkedés igazolásának megismerését és az illetékes bíróságnak a felülvizsgálat gyakorlását (lásd a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 61. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 63 Mivel az érintett személy vagy szervezet nem rendelkezik a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztására irányuló eredeti határozat meghozatalát megelőzően a meghallgatáshoz való joggal, annál is inkább fontos az indokolási kötelezettség betartása, hiszen ez az egyetlen olyan biztosíték, amely legalább e határozat elfogadását követően lehetővé teszi az érdekelt számára, hogy érdemben érvényesítse a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket az említett határozat jogszerűségének vitatása érdekében (lásd a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 62. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 64 Következésképpen a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztását előíró tanácsi jogi aktus indokolásának meg kell határoznia azokat az egyedi és konkrét okokat, amelyek miatt a Tanács a mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy az érintettel szemben ilyen intézkedést kell hozni (lásd a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 63. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 65 Ugyanakkor az indokolási kötelezettséget az eset körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a hivatkozott indokok jellegére és a címzettek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni (lásd a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 64. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 66 Nem szükséges tehát, hogy az indokolás valamennyi, jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely jogi aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a jogi aktus szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem annak összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 65. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 67 Különösen, valamely sérelmet okozó jogi aktus indokolása akkor megfelelő, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben hozzák meg, amely lehetővé teszi számára a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (lásd a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 66. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 68 A jelen ügyben a felperes arra vonatkozó ismeretei tekintetében, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések elrendelésére mely általános összefüggések figyelembevételével került sor, meg kell jegyezni, hogy a 2011/273 határozat – amelyre a 2011/522 határozat és a 878/2011 rendelet hivatkozik – (1), (2) és (3) preambulumbekzdése egyértelműen ismerteti a Szíriával szembeni korlátozó intézkedések Unió általi elfogadásának általános indokait, a következők megjelölésével:
- „(1) Az Európai Unió 2011. április 29-én mély aggodalmának adott hangot a Szíriában kialakuló helyzet, valamint a katonai és biztonsági erők több szíriai városban történő bevetése miatt.
- (2) Az EU határozottan elítélte a Szíria különböző pontjain tartott békés tüntetések erőszakos leverését, amely során éles lőszer alkalmazására is sor került, és amelynek következtében számos tüntető meghalt, sokan megsebesültek, többeket pedig önkényesen fogva tartanak, és felszólította a szíriai biztonsági erőket, hogy elnyomás helyett tanúsítsanak önmérsékletet.
- (3) A helyzet súlyosságára tekintettel korlátozó intézkedéseket kell bevezetni Szíriával és a szíriai polgári lakosság ellen irányuló erőszakos elnyomásért felelős személyekkel szemben.”
- 69 Ezenfelül a 2011/273 határozat 2011/522 határozattal módosított 4. cikke szerint „[b]e kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, a szíriai polgári lakosság ellen irányuló erőszakos elnyomásért felelős személyekhez, a rezsimet támogató és abból hasznot húzó személyekhez [helyesen: személyekhez és szervezetekhez], valamint a velük összefüggésbe hozható személyekhez és szervezetekhez tartozó, vagy tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.”
- 70 Másfelől a 2012/739 határozat 25. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy intézkedések hozhatók a szíriai polgári lakosság ellen irányuló erőszakos elnyomásért felelős személyekkel, a rezsimet támogató és abból hasznot húzó személyekkel és szervezetekkel, valamint a velük összefüggésbe hozható személyekkel és szervezetekkel szemben.
- 71 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy feltételezhető, hogy az az általános háttér, amelyre a megtámadott jogi aktusok hivatkoznak, ismert volt a szíriai társadalom fontos személyiségei előtt (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítéletet). Márpedig a jelen ügyben a felperes az iratok és saját elmondása szerint fontos szír üzletember, aki elsősorban a gyógyszeriparban, az agrár-élelmiszeriparban és a pénzügyi ágazatban tevékeny. A felperes emellett az Aleppói Kereskedelmi és Iparkamara (Szíria) elnöke. Így az említett jogi aktusokban hivatkozott általános háttér szükségszerűen ismert volt a felperes előtt.
- 72 Azon egyedi körülmények tekintetében, amelyekre figyelemmel a felperes nevét felvették a megtámadott jogi aktusok mellékleteiben foglalt jegyzékekre, az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Tanács – ahhoz, hogy megfelelően teljesítse a korlátozó intézkedéseket megállapító jogi aktus indokolására vonatkozó kötelezettségét – köteles megemlíteni azon ténybeli és jogi tényezőket, amelyekről ezen intézkedések jogi igazolása függ, valamint azon megfontolásokat, amelyek az intézkedések megtételére indították (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 81. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ebből következően főszabály szerint az ilyen jogi aktus indokolásának nemcsak a korlátozó intézkedések alkalmazásának jogszabályi feltételeire, hanem azokra az egyedi és különös okokra is vonatkoznia kell, amelyek miatt a Tanács a mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy az érintett személlyel szemben ilyen intézkedéseket kell hozni (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-228/02. sz., Organisation des Modjahedines du peuple d’Iran kontra Tanács ügyben

2006. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4665. o.] 146. pontját, a fent hivatkozott Fahas kontra Tanács ügyben hozott ítélet 53. pontját, valamint a Törvényszék T-15/11. sz., Sina Bank kontra Tanács ügyben 2012. december 11-én hozott ítéletének 68. pontját).

73 Ugyanakkor az ítélezési gyakorlat szerint az érintettekkel szemben felhozott kifogások részletekbe menő közzététele nemcsak az Unió és tagállamai biztonságát vagy a nemzetközi kapcsolataik irányítását érintő közérdeken alapuló kényszerítő megfontolásokba ütközhetne, hanem sérthetné a szóban forgó személyek és szervezetek jogos érdekeit, amennyiben súlyosan sértheti a jóhírnevüket, ezért kivételesen el kell fogadni, hogy csak a rendelkező résznek, valamint egy általános indokolásnak kell a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó határozat Hivatalos Lapban közzétett változatában szerepelnie, tekintettel arra, hogy e határozat külön és konkrét indokolását más megfelelő módon kell formába önteni és az érintettek tudomására hozni (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fent hivatkozott Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 147. pontját, valamint a Törvényszék T-86/11. sz., Bamba kontra Tanács ügyben 2011. június 8-án hozott ítéletének [EBHT 2011., II-2749. o.] 53. pontját).

74 A jelen ügyben a felperes nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékére való felvételét illetően a Tanács – a 2011/522 határozatban, a 878/2011 rendeletben, a 2011/782 határozatban és a 36/2012 rendeletben – a következő indokokra hivatkozott:

„Az Aleppói Kereskedelmi és Iparkamara elnöke. Gazdaságilag támogatja a szíriai rezsimet.”

75 A felperes nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékére való felvételét illetően a Tanács a 2012/739 határozatban, az 1117/2012 végrehajtási rendeletben, a 363/2013 végrehajtási rendeletben és a 2013/255 határozatban a következő indokokra hivatkozott:

„Az Aleppói Kereskedelmi és Iparkamara elnöke. A Cham Holding elnökhelyettese. Gazdaságilag támogatja a szíriai rezsimet.”

76 Meg kell állapítani, hogy a fenti 74. és 75. pontban említett indokok kellően egyértelműek és pontosak. Ugyanis a szíriai rezsimet támogató, illetve abból hasznot húzó személyek jegyzékére való felvétel kritériumaira (lásd a fenti 5. pontot), valamint arra tekintettel, hogy a megtámadott jogi aktusok mellékleteiben foglalt jegyzékek a szíriai üzleti életben aktív számos más személyt érintenek, a felperes tisztában lehetett azzal, hogy fontos szakmai feladatai folytán támogatta a szíriai rezsimet, és ezért került fel a neve e jegyzékekre. A jelen keresetben a felperes egyébként vitatta nevének az említett jegyzékekre való felvételének indokait.

77 Következésképpen a megtámadott jogi aktusok indokolása elegendő az EUMSZ 296. cikk második bekezdése értelmében rá háruló indokolási kötelezettség teljesítéséhez. Az első jogalapot tehát el kell utasítani.

Az ötödik, az értékelési hibára alapított jogalapról

78 A felperes állítása szerint a Tanács értékelési hibát követett el a tények értékelésekor annyiban, amennyiben annak ellenére említi meg a felperes Cham Holdingnál betöltött elnökhelyettesi tisztségét, hogy az 1117/2012 végrehajtási rendelet és a 2012/739 határozat elfogadása időpontjában, illetve ezt követően már nem töltötte be e tisztséget, mivel 2012. szeptember 18-án hatályossá vált az új elnökhelyettes közgyűlés általi kinevezése.

79 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.

- 80 Először is meg kell jegyezni, hogy az értékelési hibára alapított jogalap a keresetlevélben nem, hanem csak a kereseti kérelmek módosítása iránti 2013. július 16-i kérelemben szerepel. E jogalap a „Cham Holding elnökhelyettese” megjegyzésre vonatkozik, nem pedig azokra az indokokra, amelyek alapján a Tanács eredetileg felvette a felperes nevét a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékére.
- 81 E tekintetben, amint arra a fenti 49. pont emlékeztetett, 2012. május 29-én kelt levelében a Tanács tájékoztatta a felperest arról, hogy ki kívánja egészíteni azt az indokolást, amely alapján a felperes nevét felvette a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékére, és a továbbiakban az indokok között kívánja feltüntetni a felperes Cham Holdingnál betöltött elnökhelyettesi tisztségét.
- 82 Ezenfelül az iratokból kitűnik, hogy a Cham Holding 2012. szeptember 18-án tartott közgyűlésén a felperes nem indult jelöltként az elnökhelyettesi tisztségre való újraválasztása érdekében.
- 83 Másfelől a Tanács 2012. november 29-én elfogadta a 2012/739 határozatot és az 1117/2012 végrehajtási rendeletet. A Tanács a korábban megküldött levelében megjelöltek szerint módosította azt az indokolást, amely alapján a felperes nevét felvette a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyeknek az említett jogi aktusok mellékleteiben foglalt jegyzékére.
- 84 Meg kell tehát állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusok elfogadásának időpontjában a felperes már nem töltötte be a Cham Holding elnökhelyettesi tisztségét.
- 85 Ugyanakkor tekintettel arra, hogy a Cham Holding vezető testületeiben bekövetkezett változások időpontjában a felperes tudomással bírt a 2012/739 határozat és az 1117/2012 végrehajtási rendelet indokolásának tervezett módosításáról, nem róható fel a Tanácsnak, hogy ezt az indokolást alkalmazta az említett jogi aktusok mellékleteiben.
- 86 Mindazonáltal a 2013. április 22-én elfogadott 363/2013 végrehajtási rendelet, illetve a 2013. május 31-én elfogadott 2013/255 határozat tekintetében meg kell jegyezni, hogy a Tanácsnak módjában állt azok indokolásának helyesbítése, mivel a közgyűlés és a megtámadott jogi aktusok elfogadása között hozzávetőlegesen nyolc hónap telt el.
- 87 Hangsúlyozni kell továbbá, hogy az Aleppói Kereskedelmi és Iparkamara elnöki tisztsége tekintetében a felperes sosem vitatta a megtámadott jogi aktusok indokolásának megalapozottságát. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokok közül már egynek a megalapozottsága elegendő az említett jogi aktusok alátámasztására (lásd ebben az értelemben a „Kadi II”-ítélet 119. pontját). Ezért a jegyzékre vétel kiegészítő indokának megalapozottságával kapcsolatos, a fenti 86. pontban megállapított értékelési hiba nem olyan jellegű, hogy e jogi aktusok megsemmisítéséhez vezessen.
- 88 Ennélfogva az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A harmadik és a negyedik, az alapvető jogok, különösen a tulajdonhoz való jog, a becsülethez és a jóhírnévhez való jog, a munkavállaláshoz való jog, a vállalkozás szabadsága és az ártatlanság vélelmében való részesüléshez való jog, valamint a magánélet tiszteletben tartásához való jog és az arányosság elve megsértésére alapított jogalapról

- 89 A felperes először előadja, hogy a tulajdonhoz való jogának a megtámadott jogi aktusokkal való határozatlan idejű korlátozása, valamint az indokok alkalmatlansága és az e korlátozások igazolására alkalmas bizonyítékok hiánya a felperes tulajdonhoz való jogának aránytalan és elfogadhatatlan megsértésének minősül.

- 90 Másodszer a felperes azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktusok jogellenesen korlátozzák a becsülethez és a jóhírnévhez való jogát, a munkavállaláshoz való jogát, az őt megillető vállalkozás szabadságát és végül az ártatlanság védelmét.
- 91 Harmadszer a felperes előadja, hogy a megtámadott jogi aktusok sértik a magánélete tiszteletben tartásához való jogát, „amennyiben a pénzeszközök befagyasztására és a szabad mozgás korlátozására vonatkozó intézkedések a felperes magánélet tiszteletben tartásához való jogába történő aránytalan beavatkozásnak is minősülnek, valamint az arányosság általános elve megsértésének”.
- 92 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.
- 93 Először is a felperes becsülethez és jóhírnévhez való jogának, a munkavállaláshoz és a vállalkozás szabadságához való jogának, valamint az ártatlanság védelmének megsértésére vonatkozó érvelés nem fogadható el.
- 94 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy amint az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontjából következik, a keresetlevélnek meg kell jelölnie a jogvita tárgyát, és tartalmaznia kell a jogalapok rövid ismertetését, illetve annak kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes elő tudja készíteni védekezését, valamint a Törvényszék gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Mindebből következik, hogy a kereset alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeknek magából a keresetlevél szövegéből kell egységes és érthető módon következniük (lásd analógia útján a Bíróság C-178/00. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2003. január 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-303. o.], 6. pontját). Ennélfogva a keresetlevélben egyértelműen ki kell fejteni azt a jogalapot, amelyre a kereset alapították, így nem felel meg az eljárási szabályzatban támasztott követelményeknek, ha csak elvontan utalnak rá (lásd a Törvényszék T-102/92. sz., Viho kontra Bizottság ügyben 1995. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-17. o.] 68. pontját).
- 95 Márpedig a jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a fenti 90. pontban említett alapvető jogok megsértésére vonatkozó érvelés nem tartalmazza kellően egyértelműen és pontosan a felperes által megfogalmazni kívánt kifogásokat. Következésképpen a Tanácsnak nem volt lehetősége megfelelően előkészíteni a védekezését, és ezért a Törvényszék az említett érvelés vizsgálatakor nem tudja gyakorolni felülvizsgálati jogkörét.
- 96 Ezenfelül hozzá kell tenni, hogy mivel az eljárási szabályzat 44. cikkének 1. §-a a közrend körébe eső követelményeket támaszt, a Törvényszéknek hivatalból figyelembe kell vennie az e követelmények betartásának elmulasztására alapított jogalapokat (a Törvényszék T-64/89. sz., Automec kontra Bizottság ügyben 1990. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1990., II-367. o.] 74. pontja, valamint a T-267/06. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2012. február 14-én hozott ítéletének 35–38. pontja). A fenti 90. pontban említett alapvető jogokkal kapcsolatos érvelést ezért, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.
- 97 Másodszer, a tulajdonhoz való jog megsértésére vonatkozó érvelés tekintetében, mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a tulajdonhoz való jog az uniós jog általános elvei közé tartozik, és az Alapjogi Charta 17. cikkében került rögzítésre.
- 98 Emellett az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Alapjogi Charta által elismert jogok az uniós jogban nem részesülnek korlátlan védelemben, hanem a társadalomban betöltött szerepük függvényében kell értékelni őket. Következésképpen e jogok gyakorlása korlátozásnak vethető alá, azzal a feltétellel, hogy e korlátozások ténylegesen az Unió által elérni kívánt közérdekű céloknak felelnek meg, és a kitűzött cél vonatkozásában nem jelentenek aránytalan és elfogadhatatlan beavatkozást, amely épp az ily módon biztosított jogok tartalmát veszélyeztetné (a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben hozott ítélet 97–101. és 105. pontja).

- 99 Ezen elvek jelen ügyben való alkalmazása tekintetében meg kell jegyezni, hogy a felperes által hivatkozott érvek megegyeznek a fent hivatkozott Makhlouf kontra Tanács ügyben a Törvényszék által elutasított érvekkel. A felperessel szemben hozott korlátozó intézkedések elfogadása ugyanis megfelelő annyiban, amennyiben az a nemzetközi közösség számára fontos közérdekű célkitűzés megvalósítását, nevezetesen a polgári lakosság védelmét szolgálja. A pénzeszközöknek és más gazdasági erőforrásoknak a szíriai rezsim támogatásában részt vevőként azonosított személyekkel szemben elrendelt befagyasztása, valamint az Unió területére való beutazásuk tilalma ugyanis önmagukban nem minősülnek nem megfelelőnek.
- 100 Emellett a szóban forgó korlátozó intézkedések szükségesnek is minősülnek annyiban, amennyiben az alternatív és kevésbé korlátozó intézkedések, mint az előzetes engedélyezési rendszer vagy a folyósított pénzeszközök felhasználásának utólagos igazolására vonatkozó kötelezettség, nem teszik lehetővé a kitűzött cél ugyanolyan hatékony elérését, vagyis a szíriai rezsim finanszírozása elleni küzdelmet, tekintettel különösen az előírt korlátozások megkerülésének lehetőségére.
- 101 Ezenfelül, amint azt a Törvényszék a második jogalap elemzése keretében a 36–58. pontban már kifejtette, a szóban forgó korlátozó intézkedéseket tartalmazó megtámadott jogi aktusok elfogadására mindazon garanciák tiszteletben tartása mellett került sor, amelyek lehetővé teszik a felperes számára a védelemhez való jogának gyakorlását.
- 102 Végül a megtámadott jogi aktusok rendelkeznek arról a lehetőségről, hogy engedélyezzék a befagyasztott pénzeszközök felhasználását alapvető szükségletek fedezésére vagy bizonyos kötelezettségvállalások teljesítésére, valamint hogy különleges jogosítványokat biztosítsanak pénzeszközök, egyéb vagyoni értékek vagy egyéb gazdasági erőforrások befagyasztásának feloldására, továbbá hogy rendszeres időközönként felülvizsgálják a jegyzékre vételt azon személyek és szervezetek törlése érdekében, akik, illetve amelyek már nem felelnek meg a jogvita tárgyát képező jegyzékben szereplés kritériumainak.
- 103 Harmadszor, a magánélet tiszteletben tartásához való joggal kapcsolatos érvelés tekintetében, meg kell jegyezni, hogy a megtámadott jogi aktusok azt is előírják, hogy a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóság különösen sürgős humanitárius okokból engedélyezheti a területére történő beutazást (a Törvényszék T-202/12. sz., Al Assad kontra Tanács ügyben 2014. március 12-én hozott ítéletének 119. pontja).
- 104 Ebből következően – tekintettel Szíriában a civil lakosság védelmének elsődleges fontosságára, valamint a megtámadott határozatok által célzott mentességekre – a megtámadott határozatok által okozott, a felperes tulajdonhoz való jogának és a magánélete tiszteletben tartásához való jogának korlátozásai nem aránytalanok az elérni kívánt célkitűzéshez képest.
- 105 Következésképpen a harmadik és a negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 106 Következésképpen a keresetet el kell utasítani anélkül, hogy határozni kellene a kereseti kérelmek módosítása iránti, a válasz szakaszában benyújtott, illetve a 2013. július 16-i beadványban foglalt kérelmek elfogadhatóságáról.

A költségekről

- 107 Az eljárási szabályzat 87. cikke 2. §-ának első bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a Tanács költségeinek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárással összefüggésben felmerült költségeket is.

¹⁰⁸ Ugyanakkor az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a első bekezdésének értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Bizottság ezért maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **Fares Al-Chihabit kötelezi a saját költségeinek viselésén kívül az Európai Unió Tanácsa költségeinek viselésére.**
- 3) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. április 30-i nyilvános ülésen.

Aláírások